

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.492 van 4 april 2000
in de zaak A. 44.937/XII-970.**

In zake : de Intercommunale Vereniging Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg (CIPAL),
die woonplaats kiest bij
advocaten M. BOES, H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN
en C. COOMANS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de Intercommunale Vereniging Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg (CIPAL) op 4 september 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 13 juni 1991 houdende de niet-goedkeuring van het besluit van 11 april 1991 van de gemeenteraad van Nieuwerkerken waarbij "de beheers- en regelingsbevoegdheid inzake de studie, de voorbereiding en de uitvoering van de automatisering van de diensten van de gemeentelijke administratie wordt overgedragen aan CIPAL";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
J. LUST;

Gelet op de beschikking van 10 september 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 6 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VANDERGRAESEN, die loco advocaat M. BOES verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur F. VERDUYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord adjunct-auditeur P. DE SOMERE, daartoe gemachtigd bij beslissing van 23 februari 2000 van de auditeur-generaal, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is een intercommunale vereniging die tot doel heeft : "de studie, de organisatie en de promotie van de informatica en de toepassing ervan ten behoeve van de openbare besturen in de provincies Antwerpen en Limburg".

1.2. De gemeente Nieuwerkerken is sinds 18 januari 1980 lid van deze intercommunale.

Op 11 april 1991 beslist de gemeenteraad van Nieuwerkerken "de beheers- en regelingsbevoegdheid inzake de studie, de voorbereiding en de uitvoering van de automatisering van de diensten van de gemeentelijke administratie over te dragen aan CIPAL, overeenkomstig de statutaire en reglementaire bepalingen die terzake gelden in deze intercommunale".

1.3. Het gemeenteraadsbesluit wordt, op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken, niet goedgekeurd. Het desbetreffende koninklijk besluit van 13 juni 1991 stelt dat de overdracht van de gemeentelijke bevoegdheid inzake informatica, niet geregeld wordt door artikel 34 van de wet van 23 december 1974 betreffende de budgettaire voorstellen, zodat de gemeente die een dergelijke beslissing neemt zich onttrekt aan de bepalingen die de wet haar oplegt.

1.4. Op 23 augustus 1991 besluit het directiecomité van CIPAL "om de voorzitter te machtigen een annulatieberoep in te stellen bij de Raad van State tegen het K.B. van 13 juni 1991" en om dat besluit ter bekrachtiging voor te leggen aan de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur;

2. Overwegende, ambtshalve, dat de vraag rijst of de verzoekende partij regelmatig in rechte is getreden op de wijze vermeld in punt 1.4. hiervoor; dat voor de rechtsgeldigheid van een annulatieberoep, ingediend door een rechtspersoon die in rechte vertegenwoordigd wordt door een collegiaal orgaan, vereist is dat het bewijs wordt voorgelegd dat dat statutair bevoegde orgaan daadwerkelijk en tijdig besloten heeft tot het instellen van het beroep;

3.1. Overwegende dat artikel 24 van de statuten van de verzoekende partij aan de raad van bestuur "de meest uitgebreide bevoegdheid verleent om alle daden van beheer en beschikking te stellen" (artikel 24, eerste lid) en om onder meer "alle dagvaardingen (te) doen betreffende de maatschappelijke belangen" (artikel 24, tweede lid); dat hetzelfde artikel aan de raad van bestuur de mogelijkheid biedt om de bevoegdheden die "vereist zijn voor het dagelijks bestuur van de intercommunale vereniging", aan het directiecomité over te dragen (artikel 24, derde lid); dat dat directiecomité opgericht wordt door artikel 25 van de statuten met als opdracht: "Het directiecomité voert het dagelijks bestuur van de intercommunale vereniging en neemt eventuele dringende maatregelen. Het oefent alle bevoegdheden uit die de raad van bestuur delegeert" (artikel 25, § 2); dat, aansluitend bij artikel 24, artikel 28 van de statuten aan de voorzitter van de raad van bestuur de bevoegdheid verleent om "in naam van de raad van bestuur" alle rechtsgedingen als eiser of verweerder te voeren;

Overwegende dat uit die bepalingen volgt dat een beslissing om een annulatieberoep in te dienen genomen moet worden door de raad van bestuur van de intercommunale; dat te dezen de raad van bestuur van de verzoekende partij geen beslissing genomen blijkt te hebben; dat de verzoekende partij wel een besluit van 23 augustus 1991 van haar directiecomité voorlegt; dat evenwel, aangezien het instellen van een annulatieberoep geen daad van dagelijks bestuur is, die beslissing geen deugdelijke grondslag kan vinden in de algemene bevoegdheid van dagelijks bestuur die door artikel 24, derde lid, en artikel 25, § 2, van de statuten aan het directiecomité opgedragen is; dat zij derhalve slechts rechtsgevolgen kan hebben wanneer zij steun vindt in een andere statutaire bepaling;

3.2. Overwegende dat zo een statutaire bepaling kan gevonden worden in artikel 25, § 2, van de statuten waar die bepaling aan het directiecomité de bevoegdheid verleent om "eventuele dringende maatregelen" te nemen en om de bevoegdheden uit te oefenen "die de raad van bestuur delegeert";

3.3.1. Overwegende dat in het auditoraatsverslag besloten is dat in redelijkheid aangenomen moet worden dat, indien het directiecomité voor het rechtvaardigen van zijn besluit zou verwijzen naar het dringend karakter van de zaak, de verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor de laattijdige aanpak; dat de verzoekende partij die conclusie in haar laatste memorie op geen enkele wijze bekritiseert;

3.3.2. Overwegende dat dan de vraag blijft of de beslissing van het directiecomité niet gesteund is op een delegatie vanwege de raad van bestuur; dat dergelijk delegatiebesluit niet voorgelegd wordt, maar dat de verzoekende partij in haar laatste memorie uiteenzet dat het om een stilzwijgend verleende delegatie gaat die volgt uit een jarenlang gevolgde en nooit door de raad van bestuur of de algemene vergadering van de vereniging betwiste praktijk; dat zij, voor de verantwoording van een stilzwijgende delegatie, ook de vergelijking maakt met de advocaat die als houder van de stukken een particulier voor de rechtbank kan verdedigen zonder het bewijs te moeten leveren van een delegatie; dat zij tenslotte ook nog verwijst naar de samenstelling van het directiecomité, welke doet vermoeden dat het weinig verschil uitmaakt of de beslissing van 23 augustus 1991 nu door de raad van bestuur dan wel door het directiecomité genomen is;

Overwegende dat de redenering van de verzoekende partij niet wordt bijgevalen; dat immers het directiecomité overeenkomstig artikel 25, § 2, van

de statuten slechts rechtsgeldig beslissingen kan nemen op voorwaarde dat de raad van bestuur, een collegiaal orgaan, een delegatiebeslissing genomen heeft; dat overeenkomstig artikel 23 van de statuten de besluiten van de raad van bestuur worden genotuleerd in een daartoe bestemd register dat zodoende het geëigende bewijsmiddel vormt van de genomen beslissingen; dat zolang een beslissing niet in het register ingeschreven is zij niet bewezen kan worden en ook niet bestaat; dat de praktijk die de verzoekende partij mogelijk reeds gedurende jaren hanteert en waarbij zij er vanuit gaat dat het directiecomité kan besluiten om in rechte te treden, de afwezigheid van een uitdrukkelijk delegatiebesluit niet kan goedmaken, op gevaar af een stilzwijgende wijziging aan de statuten als mogelijk te aanvaarden; dat de vergelijking met het instellen van een vordering door een fysisch persoon niet opgaat aangezien de verzoekende partij slechts kan optreden na een beslissing van een collegiaal orgaan dat slechts door middel van beraadslaging tot een beslissing kan komen en dat het bewijs van die beraadslaging moet kunnen leveren;

Overwegende dat ook uit de samenstelling van het directiecomité geen gevolgtrekkingen kunnen worden gehaald op het stuk van de vertegenwoordiging in rechte; dat voor het overige het directiecomité zelf bij het treffen van zijn beslissing van 23 augustus 1991 terdege wist dat zijn optreden precair was aangezien het formeel vermeld heeft dat de raad van bestuur op zijn eerstvolgende vergadering dat besluit zou bekrachtigen, wat niet gebeurd is;

3.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat, aangezien de verzoekende partij het bewijs niet voorlegt dat de raad van bestuur te gelegener tijd besloten heeft het onderhavige annulatieberoep in te dienen of dat het directiecomité de bevoegdheid had om

in de plaats van de raad van bestuur te besluiten, het beroep niet ontvankelijk ingediend is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier april 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.